

45. Se tiggeda Süddamega Rain üm-
nusias sedda pea árra ; temma rákis ful
omma Wenна Abeliga jálle Eðbra-
Wisi ; agga se sündis, kui nemmad úfs-
ford Wáljal ollid, kus ükski mu neid ei
náinud, et Rain lippus omma Wenна
Abeli peále ja tappis tedda árra. Tem-
ma ful sotis, et ükski sedda ei piddand
teáda sama ; agga Jummal lastis om-
ma H ást kuulda ja ütles Raini wasio :
Kus on so Wend Abel ? Temma olli
juurge ful sedda árrasalgama, ja ütles : ei
ma tea : ollen minna omma Wenна
Hoida ! Nisuggusi Sann anti nüüd jo
partusest Inimesest se pühha Jumma-
lale, kes peálegi temma kürja Eðod keik
selgeste teádis.

46. Se peále ütles Jummal : Mis
sa olled teinud ? Sinno Wenна Werre
Heál kissendab minno pole Ma peált.
Agga nüüd, árranetud olled sinna sit

Ma

Ma peált, mis omma Süud lahti tei-
nud, so Wenна Werd sinno Käest was-
towöttes ! Kui sa harrid Maad, siis ei
pea ta sulle omma Rammo mitte ennam
andma ; ja hulkumas ja põggenemas
pead sa olema !

47. Nüüd moistis Rain, kellega tem-
mal Eggemist olli, ja kui raske temma
Patto, sù olleks Jummal ees ; ta ütles :
Mo Üllekohhus on surem, kui et sedda
saaks andeks ; ja wata, sa olled mind
fáonna árraaianud sit Maalt, ja pean
sinno Valle eest Warjule minnema, ja
Ma peál hulkumas ja põggenemas olle-
ma ; ja se sünib, et mind árratappab
iggaüks, kes mind leiab. Jummal olli
ni helde, kui ta temma suurt Süddamez
Kurwastust náaggi, et ta temma Süüd
andeks andis, ja ütles : Iggaüks, pes
Rainit árratappab, selle Rätie peab seit-
se wörra jálle mäsetama. Ja peálegi
öös-